

„Да ли ће временски рок за повлачење америчких снага из Авганистана бити пресудан фактор у формулисању даље америчке стратегије према том региону?“ Бранко Микашиновић поставио је то питање сараднику немачког Маршаловог фонда у Сједињеним Државама, Џозефу Вуду.

Вуд: “Пре свега, нико нема било каквих илузија да се авганистанска мисија може завршити за 18 месеци. Председник се нада да ће створити довољно безбедну ситуацију у тој земљи да би отпочео одржив пренос власти на авганистанске институције. За то ће бити потребни - прво, војни успеси, који би улили поверење становништву да постоји будућност без талибана, и – друго, политичке реформе. Међутим, крајњи рок за повлачење америчких снага имаће двоструки – и позитиван и негативан утицај. Позитиван аспект је у томе што се свима, укључујући непријатељима, ставља до знања да администрација намерава да озбиљно и одлучно делује по том питању; да то није бескрајан конфликт и да сама авганистанска влада мора да схвати хитност и озбиљност ситуације. На унутрашњем плану, тај потез ставља до знања Обаиној политичкој бази, чији се многи чланови противе рату у Авганистану, да то неће бити рат сличан вијетнамском и отегнути се бесконачно. На спољном плану, савезницима ставља до знања да ће Американци привести тај конфликт крају. Међутим, талибан би такође могао да схвати да САД неће толерисати неограничене људске и финансијске жртве и да ће, ако покаже довољно стрпљења - време и успех бити на његовој страни. Дакле, наредних 18 месеци могли би да донесу крупне одлуке.”

Глас Америке: Неки аналитичари тврде да су проблеми у Авганистану делом последица ситуације у Пакистану?

Вуд: “За мене је тешко да раздвојим ситуацију у Авганистану и Пакистану. У северном пограничном делу Пакистана не постоји државна управа или владавина закона и због таквих околности дотични региони у обе земље имају доста сличности, наиме - авганистанска и пакистанска влада немају пуну контролу над њима. Међутим, пошто су проблеми Авганистана и његова историја различити од оних у Пакистану, САД морају да дефинишу један програм за Авганистан, а други за Пакистан, али да истовремено уоче да на обе стране границе постоје људи који би желели да ми успемо, али и други који прижељкују наш пораз.”

Глас Америке: Да ли ће америчка јавност толерисати дуг војни ангажман у Авганистану и ако не, какву стратегију очекујете од председника Обаме?

Вуд: "Од краја другог светског рата, амерички народ је показао да је спреман за дугорочне војне ангажмане, што се види на примерима Кореје, као и Европе. Оно што Американци неће толерисати је осећај да се не постиже успех, а губе се људи и средства. Американци ће схватити потребу дугорочног ангажовања у Авганистану, као жаришту међународног тероризма, али ће администрација морати да покаже да су њена настојања сврсисходна и да дају резултате."

(Глас Америке)